

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 16.776 van 10 juli 2026
in de zaak A. 247.984/VII-43.231**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gina De Cock
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Maarschalk Gérardstraat 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 april 2026, strekt tot de cassatie
van arrest nr. 343.449 van 24 maart 2026 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 22 mei 2026 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten
op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van
30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Eerste middel

1. Verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
artikel 48/6, §1, eerste en tweede lid, van de vreemdelingenwet schendt, omdat hij “een oordeel
velt, terwijl een volledig en grondig onderzoek ontbreekt”. De met het onderzoek belaste
instanties hebben namelijk “verzuimd om, samen met verzoeker, de volledige, actuele en
relevante elementen te identificeren en in beoordeling te betrekken”. Indien deze instanties

verzoeker hadden verzocht om stukken voor te leggen die toelaten om in zijn hoofde op objectieve wijze een actuele bijzondere kwetsbaarheid vast te stellen, die het hem dermate moeilijk maakt om zich bij terugkeer naar Griekenland staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in levensomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten, had hij dit zonder meer gedaan.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt als feitenrechter soeverein of hij kan komen tot een bevestiging of een hervorming van de aanvankelijk bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad van State vermag die beoordeling niet over te doen vermits hij niet in de beoordeling van de zaak treedt. Bovendien gaat verzoeker met zijn kritiek voorbij aan volgende vaststelling uit de aanvankelijk bestreden beslissing:

“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw met attesten gestaafde rugklachten en psychologische problemen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Hiervan getuigt uw hoge mate van zelfstandigheid in het verleden, toen u diverse vormen van arbeid verrichtte in Griekenland en er op zoek ging naar accommodatie om in te wonen [...], alsook uit het feit dat u er op eigen houtje in slaagde België te bereiken vanuit Griekenland.”

Daargelaten de vraag naar de reikwijdte van de samenwerkingsplicht, blijkt de verwerende partij reeds in de aanvankelijk bestreden beslissing te hebben geoordeeld dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid aantoonde die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden in Griekenland en er zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er in zijn hoofde een ernstig risico aanwezig is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aangezien verzoeker thans zelf stelt dat de stukken die toelaten om in zijn hoofde wel een dergelijke bijzondere kwetsbaarheid aan te nemen “eenvoudig beschikbaar zijn”, doch niet aanvoert waarom hij die stukken dan niet heeft voorgelegd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die te dezen met hervormingsbevoegdheid uitspraak heeft gedaan, toont hij geen schending aan van de voormelde bepaling.

3. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Tweede middel

4. Met betrekking tot verzoekers voorgehouden bijzondere kwetsbaarheid overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest onder meer:

“De Raad stelt vast dat *in casu* geen stukken voorliggen die toelaten op objectieve wijze een actuele bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker vast te stellen, die het hem dermate moeilijk maakt om zich bij terugkeer naar Griekenland staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

In het verzoekschrift benadrukt verzoeker zijn ernstige rugklachten en voegt het medisch verslag van 19 november 2024 toe, waar de commissaris-generaal reeds rekening mee heeft gehouden in de bestreden beslissing. Daarnaast volhardt verzoeker in zijn psychologische problematiek en voegt tevens het psychotherapeutisch verslag van 11 mei 2025 toe, waar de commissaris-generaal eveneens reeds rekening mee heeft gehouden in de bestreden beslissing. De Raad stipt aan dat nergens in de voorliggende stukken *in concreto* wordt uiteengezet in welke mate verzoekers medische en psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische en psychologische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Er wordt evenmin *in concreto* uiteengezet in welke mate zijn actuele medische en psychologische toestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van zijn medische of psychologische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen. In de mate dat verzoeker ter terechtzitting in dit verband nog verwijst naar zijn herkomst uit Gaza, stipt de Raad aan dat – hoewel er niet wordt betwist dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker – gelet op het voorgaande niet kan blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren negatief beïnvloeden.

Door louter te beweren dat “[d]it niet kan volstaan” en dat “[d]e risico’s die zijn medische aandoeningen meebrengen, dienen te worden onderzocht”, toont verzoeker geen schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Waar verzoeker nog verwijst naar een arrest van de Raad van State, zet hij zelf uiteen waarom hij zich niet in een vergelijkbare situatie bevindt als de betrokkene wiens situatie werd beoordeeld met dat arrest, zodat die verwijzing niet dienstig is.

5. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien juli tweeduizend zesentwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Bryan Geerts

Carlo Adams